

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XII. Constantini ad Synodum oratio de pace.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Νουχία σωδων με το επειν τι Ε υσεβιον Επισκοπον.

ΤΩΝ δ' Επισκόπων ο τε δεξις τάμαχος πρώτων διανασας, μεμετημενον α πεδιδε λογον, παροσφωνων τω βασιλει, τω τε πανκράτορι Θεω χαρισθειον επ' αυτω ποιημεν Θ υμνον επειδη η και ατος καθησο, σην μηδ εγγυεσ, παντων αιτιες εις βασιλεα βλεποντων ο η φαιδροις ομμασι τοις πασι γαλιων εμβλεψας, και περα σωμαγαων αυτος προς εαυτον την διανοιαν, ησυχω και περεια φωνη τοιον απεδωκε λογον.

A

CAPUT XI.

Silentium Concilii, postquam Eusebius Episcopus pauca quaedam dixisset.

ΤΟΜ ex Episcopis is qui in dextra parte primum locum obtinebat, conflurgens, modica oratione Imperatorem allocutus est; propter illum gratias & laudes perhibens omnipotenti Deo. Postquam ille etiam assedit, mox cuncti defixis in Imperatorem oculis silentium fecere. Ille lætis oculis & placido vultu universos intuitus, ac deinde mentem suam in se colligens, leni & moderata voce hujusmodi verba fecit.

B

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Κωνσταντινι προς τω σωδων παρ ειρηνη.

ΕΥχης μεν εμοι τελεθ ην ω φιλοι, τ υμελεος δυπλασσαι χορειας τετε δε τυχαν, ειδ ενι τω βασιλει των όλων την χαειν ομολογω, οπ μοι προς τοις άλλοις απασι, η τετο κρηθον αγαθη παντος ιδειν εδωρησατο. Φημι δη το, σσηνημυες ομε παντας δυπλασει μιαν τε κοινω απαντων ομόφρονα γνώμην θεασασθ, μη δ' ουν βασκανός ης εχθρος τοις ημετέροις καλοις λυμανέσθω, μη η της τυρανων θεομαχίας εκποδων δευθείσης Θεε σωθεις δωάμει, ιτέρως ο φιλοπονηθ δαίμων τον θειον νόμον βλασφημίας παειθαλέτω ως εμοιγε παντος πολέμας μάχης δενη η χαλεπωτέρα, η της εκκλησίας τε Θεε εμφύλιθ νενομισαι σασ, η μάλλον ταυτα των εξωθεν λυπηρα καταφαινεμαότε γεν τας κη τω πολεμιων νικας νιμαλικ σσηνερεια ε κρηθονος ηράμην, εδ εν τε λειπεν ενόμιζον, η Θεω μη νομιζειν την χαειν, συχαιρειν η η τοις υπερ αυτε δι ημω ηλδθρωμοις, επειδη την υμετέραν διασασιν παρ ελπίδα πασαν επυθόμην, εδκ ενδωτέρω την ακοιν ενέμην. τυχειν η και τετο θεραπείας δι εμης ενξάμυθ υπερησας, τες παντας αμελλητι συμμετες αιάμην η χαειω μεν ορών την υμετέραν ομήγυριν, τότε η μάλισα κεινω και ευχας εμαυτον πασεν, επειδαν ταις ψυχαις ανακρεθεντας ιδομι τες παντας, μιαν τε κοινη βραδhiberetur, absque ulla cunctatione omnes vos accerfivi. Et maximam quidem animo capio voluptatem, cum vos congregatos intueor. Sed me ex voto rem gessisse tunc decemum existimabo, cum vestrum omnium animos inter se conjunctos ac permistos

C

D

CAPUT XII.

Constantini ad Synodum oratio de pace.

ΗΑC erat summa votorum meorum carissimi, ut cætus vestri conspectu mihi quandoque frui contingeret. Cujus voti compos nunc factus, Deo omnium Regi gratias ago, qui præter innumera alia beneficia, hoc omnium bonorum maximum mihi spectare concessit; ut scilicet vos in unum omnes congregatos, & conspirantibus animis unum idemque sentientes viderem. Nullus igitur post hæc malevolus hostis felicem rerum nostrarum statum perturbet: nec post deletam funditus ac sublatam Dei Servatoris auxilio, tyrannidem eorum qui Deo bellum indixerant, rursus malignus dæmon aliâ viâ ac ratione divinam legem maledictis & calumniis exponat. Quippe intestina seditio Ecclesie Dei, mihi quidem omni bello & concertatione gravior ac periculosior videtur: nec externa res tantum animo meo dolorem afferunt, quantum hæc negotia. Et eo quidem tempore quo Dei nutu atque auxilio adjutus victoriam de hostibus retuleram, nihil amplius mihi superesse existimabam, quam ut tum divino Numini gratias agerem, tum unâ cum iis quos Deus meâ operâ in libertatem vindicaverat, communi gaudio exultarem. Sed ubi de dissensione vestra nuntius ad me insperatò perlatus est; equidem eam rem minimè negligendam putavi. Quippe optans ut huic malo meâ quoque operâ remedium

videro, unamque velut omnium arbitram pacem atque concordiam, quam quidem vos utpote Deo consecrati, aliis suadere ac predicare deberis. Date igitur operam o carissimi Dei ministri, & communis omnium vestrum Domini ac Servatoris fideles famuli, ut sublatis quamprimum mutae inter vos diffensionis causis, omnes controversiarum nodos pacis legibus sine ulla mora dissolvatis. Hac enim ratione & summo omnium Deo rem gratissimam facturi, & mihi confervo vestro ingens beneficium collaturi estis,

A βεύσαν τοῖς πᾶσι εἰρηκὴν συμφωνίαν καὶ ἐτέροις ὑμᾶς πρέπον ἀνείη προσεβέναι τὰ θεῶν κατερωμένους, μὴ δὴ οὐ μὲν λέγει φίλοι, μὴ δὴ λείβετοί Θεοῦ καὶ ἑκὼν παύσῃ ἡμῶν δεωότες τε καὶ σωτήρη ἀγαθοὶ ἑταίροις. τὰ τῆς ἐν ὑμῖν διαστάσεως αἴτια δὲ διενήδη φέρεται δεξάμενοι, πάντα σωδὲσμον ἀμφιλογίας νόμοις εἰρήνης ἑπιλύσας. δεῖτε γὰρ καὶ τῶν πάντων Θεῶν τὰ δεῖσα διαπεπραμένοι εἴτε ἀνὰ μοῖ τῶν ὑμείρων σωδὲραποὶν ὑπεβάλλυσαν δῶσε ἑχαρίν.

CAPUT XIII.

Quomodo Episcopus inter se certantes, ad concordiam revocavit.

HÆc ille cum Latino sermone dixisset, quæ alius quispiam Græcè interpretatus est, deinceps Concilii Præsidibus sermonem concessit. Tum verò alii proximos insimulare cœperunt, alii accusantibus respondere, & vicissim queri. Multis igitur hunc in modum ex utraq; parte propositis, magnaque controversia in ipso principio excitata, Imperator cuncta patientissimè auscultans, intento animo propositas quæstiones exceperit; & quæ ab utraque parte dicebantur, vicissim astruens atque adjuvans, pertinacius certantes paulatim conciliavit. Cumque omnes placidè alloqueretur, & Græca uteretur lingua, quippe qui ne hujus quidem linguæ ignarus esset, suavissimus ac jucundissimus fuit: dum alios vi rationum adductos in suam sententiam trahit, alios orat & flectit; eosq; qui rectè dixissent, laudibus afficit, & universos ad concordiam incitat. Donec tandem eos concordēs in omnibus de quibus antea certabatur, & consentientes effecit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ὅπως τῶν ἀμφισπέντων τῶν ἐπισκόπων ἀρμόδιον συνέβη.

Οὕφερμιωσύνος ἑτέρας, παρεδίδοτε λόγον τοῖς τῶν σωδὲσμων πρεσβυτεροῖς. διτεθέντες δὲ ἡμῖν δεξάμενοι κατηπώοντες πέλας, οἱ δὲ ἀπελογεῖν ὅ τε καὶ ἀντεμέμφοιο. πλείους δὲ ταῦτ' ὑφ' ἑκατέρω τάγματος προσεμοίωσαν, πολλῆς τ' ἀμφιλογίας τὰ πρῶτα συνειμένης, ἀνεξικακῶς ἐπηρεάτο βασιλεὺς τῶν πάντων. γολῆ τ' ἐυτόνωτας προσέλασεν ὑπεδέχεται. ἐν μέρει τ' ἀνιλαμβαίνοντες τῶν παρ' ἑκατέρω τάγματος λεγομένων, κέρμα σωθήσεται τὸς φιλονεικῶς ἐπιστάμους, πρᾶως τε ποιέμενοι τὰς πρὸς ἑκάστον ὁμιλίαις, ἐκλήνιζον τε τῆ φωνῆ ὅτι μὴ ἢ ταύτης ἀμαθίας εἶχε, γλυκερός τις ἢ καὶ ἡδύς τις μὲν γὰρ πειθῶν. τὸς ἢ καθ' ἑαυτῶν τῶ λόγῳ, τὸς δὲ λέγοντας ἐπανῶν. πάντας τ' εἰς ὁμοιοταύτωνων, εἰσοδὸ ὁμογνώμονας καὶ ὁμοδόξους ἄντες ἑπι τοῖς ἀμφισπέντοις ἀπάσι κατετήσατο.

CAPUT XIV.

Concor. Synodi sententia de fide & de Pascha.

ADed ut non modo unius fidei consonantia apud omnes obtineret; verum etiam unum idemq; tempus in solutari festi celebratione ab omnibus firmaretur. Porro ea quæ in commune placuerant, scriptis mandata, & singulorum subscriptione roborata sunt. quibus ita gestis, Imperator alteram hanc victoriam de hoste Ecclesiæ se retulisse testatus, triumphalem festivitatem in honorem Dei celebravit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Περὶ πίστεως καὶ τῆ Πάσχα, ἡ ζωδὲσμων συμφωνία ἐγένετο.

Ωσὸμόφωνον μὲν κρατήσασιν τὴν πίστιν ἡ ζωτήρια δ' ἐορτῆς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἐν γραφῇ δι' ὑποσημειώσεως ἑκάστη κοινῇ δεδογμένα. ἂν δὴ προαχθέντων, διτερεσαν ταύτων νίκην ἀεαδῶν εἰπὼν βασιλεὺς τῆ τῆς ἐκκλησίας ἐχθρῶν, ἑπι τῶν ἐορτῶν τῶ Θεῶ σωτετέλει.